

вы у Америкѣ, нѣкой си младъ момѣкъ, бѣчваръ родомъ изъ Чесско. Той отишълъ въ онѣхъ далечнѣхъ странѣхъ за да си потрѣси честь-тѣ. Въ пазухѣ си ималъ еще нѣкой другъ грошъ, что былъ понесълъ отъ дома си, а ердце му ягко теглило за работѣ. Иванъ Славичъ (така ся казвалъ тоя младъ бѣчваръ) въ прѣвы-ты дни, кога пристигнѣлъ въ Америкѣ, разглядвалъ онова напругнѣто работеніе, онѣхъ чюднѣхъ трѣговинѣхъ, онова величіе, кое-то възнася чловѣку душѣхъ, а между това мыслилъ какъ да ся залови и той за работѣ.

Единъ день ся расхождалъ вѣнъ около градъ Нью-Йоркъ и дошълъ до едно село, дѣто имало едно много голѣмо трѣговско заведеніе, най-голѣмо-то у Америкѣ. Никога ни на сънѣ не му дохождало да види такѣво чюдо! Тука рядомъ, до дѣто стига чловѣку око имало нанизаны палата до палата, творницы (фабрикы) крѣстосаны и скачены съ желѣзници; безъ почивкѣ ся работило и прѣкарвало стока; чюдны градины кытили тоя свѣтъ на свѣта; — а всичко това было имотъ на единъ само чловѣкъ, стока на единъ само умъ, кой-то така дръжялъ и хранилъ хыляды работници и разносилъ далече по свѣта слава и хвалѣ на отечество-то си. Иванъ кога влѣзълъ въ това село останѣлъ зачюденъ и замаянъ, щуралъ ся и вглядвалъ ся на дѣсно на лѣво; нѣ да го глѣдаше чловѣкъ отдалечъ съглядалъ бы, че у него нѣчто ся снове въ мозѣкъ му. Въ това врѣмя кога-то той ся дивѣлъ и сновалъ, заминува по край него господаръ-тъ на онова село, съглядва тоя чюжденецъ така замысленъ и зачюденъ и пристѣпя при него та го пыта по-нѣмскы: да не е отдалечъ дошълъ.